

NIKEIGŌS CYUKYS

Pa zīmu, klāvā dzeivōdamys, cyukys
pi aizgolda bej pīrodušys tai,
ka dabōt̄ ōrā jōs nikai
vairs navarāja. Lelys mūkys
bej kūpiejai kai sili izteirāt,
tai greidu pakaisāt.

Viņ̄ dziļōk mygā vepri leida,
paṭ osys reikstš̄ tī nazabeida,
a grozni rukstāja kai meža zvieri kaidi...

Tok labi nazabeidzā niki taidi!

As sacāt̄ nazynu, kai gadājās, kai nā
ṛaiz zīm̄ys nakti tymsā, vātrainā,
kod mīgā cītā īmyguši ļaudš̄ i suni,
klāvs daga, līsmōdams ar lelu guni.

Kodi saimá pazamūda, beja vieli:
jau gōzās jumts, jau bruka grīstu dieli,
glōbṭ̄ varāja vāļ̄ tikai lūpus.
Ļaudš̄, atrōvuši durys, lūgus,
jau vādā gūvš̄ i dzyna vuškys.

Viņ̄ trūksnī, dyumūs apstulbušōs cyukys
kai aizkautys vāļ̄ kvīcā,
kod goni ōrā trīcā.

Bet špetni puīšim preteim turājās
i sadāgt̄ klāvā trokōs, taisājās...

Tod spaņus, kipus pagivuši
i cyukom golvā izmaukuši,
nu klāva atspriekleņ tōs izgryudá,—
tai breidī pādejā vāļ dažys izglōbá.

A tōs, kas klāvā palyka,
tōs vysys dzeivys sadaga!

I ļaudš vāļ godōs taidi,
kam pīmeit niki taidi,
Kod grybi jūs nu katastrofys glōbņ,
tod atspriekleņ jī monōs kōpņ.

«Mōras Zeme» Nr.2 1992